

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΙΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΟΥ

Φίλε κ. Μολφέτα.

Αναγνώσαντες εις τὸ τῆς 27 Ὀκτωβρίου φύλλον σας ἐπερὶ μεταναστεύσεως στίχους σας, καὶ μὲν ἐγελάσαμε τὴν εὐτράπελον πλοκὴν των, ἀλλὰ πιστεύσατε ὅτι ἔδακρῶσαμεν ἅπαντες διὰ τὴν πικρὰν τῶν γραφομένων ἀλήθειαν.

Ἀνελογίσθημεν τὴν παντελῆ σχεδὸν ἐρήμωσιν τῆς πατρίδος μας ἀφ' ἑνὸς, καὶ τὴν δυστυχίαν ἀφ' ἑτέρου πολλῶν τελευταίως ἐλθόντων ἐνταῦθα, οἵτινες μένουσι καὶ θὰ μένωσιν ἐπ' ἀρκετὸν ἴσως διάστημα ἄνευ ἐργασίας, διότι συνέπεσε νὰ ἔλθουν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν οὐαὶ αἱ ἐργασίαι εὐρίσκονται εἰς ἀπελπιστικὸν σημεῖον.

Ὅλα τὰ ἐργαστήσια ἀφαιροῦν μεγάλον ἀριθμὸν ἐργατῶν καὶ ἐννοεῖται ὅτι οἱ πρῶτοι διωκόμενοι εἶναι οἱ Ἕλληες.

Εὐδαρσηθῆτε παρακαλῶ νὰ φιλοξενήσητε ἐν τῷ ἀγαπητῷ Ζιζανίῳ τὴν ἐπιστολὴν μου αὐτὴν πρὸς διαφῶτισιν τῶν συμπολιτῶν μας τοὺς ὁποίους ἐκπλήττουν τὰ ὀλίγα δολλάρια τὰ ὁποῖα στέλλουν μερικοὶ, ἀλλὰ πῶς ἀποκτῶνται δὲν γνωρίζουν.

Οἱ δὲ ἀτυχεῖς γονεῖς οἵτινες ἀποστέλλουσι τὰ τέκνα των πέραν τοῦ ὠκεανοῦ νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι τὰ ἀποχωρίζονται διὰ παντὸς ἴσως. Διότι νὰ εἶσθε βέβαιοι κ. Μολφέτα ὅτι τὸ εἶκοσι τοῖς ἑκατὸ δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν πλέον εἰς τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα. Καὶ ἄς ὄψεται ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Νηοῦ Πόρτ Βιρτζίνια

Μεθ' ὑπολήψεως
I. M.

Ὁ Γράννης ὁ λαοφιλῆς,
κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς.

Τὰ βλέπετε μωρὲ παιδιὰ, ἐκεῖνα ποῦ σὰς λέω καὶ πόσο εἶν' τὸ δίκιο μου ποῦ κάθομαι καὶ κλαίω βλέπωντας τὰ στρωμάτσια σας στοῦ μῶλου τὸ κορδόνι καὶ τὸ παπόρο παρακεῖ σωρὸ νὰ σὰς φορτώγη; Μανία σὰς ἐκόλλησε στὰ ξένα νὰ τραβᾶτε χωρὶς νὰ συλλογίζεστε σὲ τί κινδύνους πᾶτε, χωρὶς ἀφ' τὸ κεφάλι σας νὰ σὰς περνᾷ σκέψι πῶς κ' ἄλλοι π' ἀνεχώρησαν δὲν ἔχουν ἐπιστρέψει

Ἀκοῦτε τὴν Ἀμερικὴν
καὶ λέτε πλαγεμένοι,
« τί θησαυροὶ θὰ εἶν' ἐκεῖ
στοῦ δρόμο πεταμένοι! »

Κι' ἀφήνετε, μωρὲ παιδιὰ, τὴ φαρμελῆ μανάχη τὸν πόνο καὶ τὸ μαρασμὸ τῆς ξενιτιᾶς σας νᾶχη, γιὰ νὰ τραβᾶτε βᾶσανα καὶ πείνα νὰ σὰς θλίβη ποῦ δὲν σὰς ἔθλιψε ποτὲ στοῦ πατρικοῦ καλύβι.

Ἀμερικὴ, Ἀμερικὴ,
καθένας ὄνειρεύεται
κι' ἀποδημοῦν οἱ σερικνοὶ
κι' ὁ τόπος ξαπαστρεύεται
ἀπὸ ἐφήβων χεῖρας

καὶ μένουσιν οἱ στεναγμοὶ τοῦ γέρου καὶ τῆς χήρας
κι' ἀπὸ τοὺς μαύρους στεναγμοὺς τῶν ὄρφανῶν ἀνθρώπων,
ἐλπίζομεν νὰ φέρωμεν βελτίωσιν στὸν τόπον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ4Υ1Φ2α133

Ὁ πλανεμένος χωρικός
βάνει τὸ στρῶμα στὸ σακκί
καὶ φεύγει μελαγχολικός
νὰ πάη στήν Ἀμερική
νὰ ξεμελαγχολήσῃ
ποῦ τρέχουν τὰ δολλάρια μέσα στὸ δρόμο βρούση
μὰ φθάνοντας κακὴν κακῶς
καὶ σιργιανῶντας νησιτικός
μέσα στὸ μπουλεβάρι,
λέη πῶς νᾶθε τὸ τσαπὶ τοῦ κόψη τὸ ποδάρι
καὶ νὰ μὴν ἦτανε γερός νὰ κάμη τὸ ταξειδί
ποῦ σιτὴ λεβεντοσύνη του τόσο φαρμάκι δίδει!

Κι' ἂν ἓνα μέσα στοὺς πολλοὺς ἢ μοῖρα εὐνοήσῃ
νὰ βρῆ στήν Καλιφόρνια μιὰ φλέβα νὰ πλουτίσῃ,
ἀναμφιβόλως, βρῆ παιδιὰ, ἐκεῖνο τὸ χρυσάφι,
ἀπὸ πολίτη Ἕλληνα μεμίας τὸν ξεγράφει·
καὶ σκάφτωντας πουλιὰ βαθεῖα γιὰ ναῦρη κι' ἄλλα τόσα,
ξεχάνει μὲ τὸ σκάψιμο τὴν πατρικὴ του γλῶσσα,
καὶ χάνεται σιγὰ σιγὰ στῆς ξενιτικῆς τὰ βάρη,
μὴ ἐννοῶν πῶς ἔζησε καὶ διατὶ ἐχάθη!

Ὅποια μετανάστευσις! Ἄδὲς κι' ὁ Θεὸς ὁ πλάστης,
ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον νὰ γίνῃ μετανάστης!
Μόλις τὸ μαῦρο τὸ μωρὸ τὸ κόψουν ἀφ' τὸ γάλα,
τοῦ βγάνουν εἰσιτήριον γιὰ τὴ Γουατεμάλα!
Στὸ ἄλλο ἡμισφαίριον τὸ στέρνουνε νὰ ζήσῃ
καὶ βάνουν τὸν ὠκεανὸ στὴ μέση, νὰ χωρίσῃ,
μὲ τὰ μεγάλα πλάτη του, μὲ τὰ βαθεῖα νερά του,
τὸ κάθε φίλτρον τοῦ παιδιοῦ γιὰ τὴ γεννέτειρά του!

Ἀμερικῆς δολλάρια τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος.

Γι' αὐτὰ ἐρήμωσεν ἡ γῆ
καὶ τὸ καυμένο τὸ Πυργί
κι' ὁ ἀσπροσκούφης Πρόνος.
Δὲν ἔχει μείνει μπιστικὸς
νὰ ζήσῃ φιλοσοφικῶς
μὲ τοῦ βουνοῦ τὸ φρέσκο.

Μοι κρυβοῦν γιὰ τὸ Μποστὸν καὶ γιὰ τὸ Σάν Φραντσεσκο
ποῦν' τὰ πολλὰ δολλάρια, ποῦν' τὸ πολὺ τὸ χρῆμα,
ποῦν' ὁ ἄπλοῦς συλλογισμὸς
πῶς ὁ καθένας μισεμὸς
ἀνοίγει κι' ἓνα μνημα!

Ἀμερικῆς δολλάρια τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος.

Φεύγει τὸ κάθε σερνικὸ
καὶ μένει στὸ Δημοτικὸ
ὁ Μπαρμπαγιάννης μόνος

ἐπιχαρίτως συνιστῶν σιῶν κυριῶν τὸ πλῆθος,
ὅτι σπουδαῖον τὸ μιλφὲγ καὶ ἄριστος ὁ ζῦθος.

Κατὰ τὴν Καλιφόρνια πᾶν' τὰ παιδιὰ παρέα,
καὶ κρέμα πῶλουσάραμε τὸν καφενὲ τ' Ἀντρέα
μὲ σερβιτόρους ἐν στολῇ
καθὼς εἰς τὴν Εὐρώπη
καὶ νᾶναι μέσα τὸ πολὺ
εἰκοσιτρέεις ἄνθρωποι.

Ὁ κόσμος ἐταξίδεψε γιὰ τὴν Ἀβυσσινία,
κι' ἐμαῖς δημιουργήσαντες τὰ δύο καφενεῖα
ἐν βῆμα πρὸς τὴν πρόδοον ἐκάμαμε μεγάλο
αἰσίως ταξειδεύοντες ἀπὸ τὸ ἓνα σι' ἄλλο.

Στοῦ Μπαρμπαγιάννη τὸ πρωτὶ, τὸ σοῦρουπο σι' Ἀντρέα,
περᾶ τὸ εὐδαιμον κοινὸν
τοῦ βίου τὸν ὠκεανὸν
πολὺ πολὺ ὠραία!

Μὴν ξανακάμη βρῆ παιδιὰ, κανεὶς τὴν κουταμάρα
σὲ μέρη τόσο ξάλαργα νὰ τρέχη νὰ χαθῇ
κι' ἂν εἶν' ἐδῶ κακομοιριά, εἶναι κι' ἐκεῖ τρομάρα
π' ἀλλοίμονο σ' ἐκείνονε ποῦ θῦμα τῆς βρεθῆ.

Νὰ πάψετε τὸ μισεμὸ
καὶ τὸ μακρὸ ταξειδί
ποῦ καὶ πατρίδα κι' ἐθνισμὸ
δαγκάει σὰν τὸ φεῖδι.

Ποτὲ δὲν σ' ἀπαρήθηκα ὠραία μου πατρίδα·
ποτὲ μου ἄλλον οὐρανὸ ἀφ' οὔτου ζῶ δὲν εἶδα·
καὶ μοναχὰ τὸν ἄνεμον ἂν ἐπιτύχω, οὐριον,
ἀποδημῶ ἐνίοτε καὶ πάω στὸ Ληξούριον
ποῦ δι' αὐτὸ ἀνέκαθεν θερμὴν ἀγάπην τρέφω.
Ἄλλὰ κι' ἂν πάω τὸ πρωτὶ τὸ βράδυ ἐπιστρέφω
γιατὶ θὰ εἶναι δι' ἐμὲ μεγάλη ἀγωνία
νὰ λείψω καὶ νὰ μὴ φανῶ ἀπὸ τὰ καφενεῖα
ποῦ οἱ θαμῶνες οἱ αὐτοὶ, μὲ μάτια νυσταγμένα,
μὲ καρτεροῦν νὰ τοὺς ἰδῶ κι' αὐτοὶ νὰ 'δοῦν' ἐμένα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΕΦΟΔΟΙ

Τ' ἄτ' λάϊφ θηλυκὰ μας τὰ ἐξόχως ζηλευτὰ,
βαρεθῆκαν ἐπὶ τέλους νὰ κοιμῶνται στής ἐφτά
καὶ γιὰ νάβγουν ἀφ' τῆ νέκρα κι' ἀπὸ τὴν ἀκνησιὰ
ἐκαμαν συνομωσία
ἐναντίον διαφόρων κεκλεισμένων αἰθουσῶν
καὶ πηγαίνουν ἐξ ἐφόδου καὶ χορεύουν σὰν φασόν.

×

Κι' ὅπως ἦσυχῃ στὸ σπῆτι κάθεται ἡ νοικοκυρὰ
κι' ἢ τῆ φοῦστα της μπαλώνει ἢ ταΐζει τὰ μωρὰ,
ξάφνου βλέπει ἐπισκέψας ποῦ τῆς ἔρχονται σωρὸ
καὶ ἢ μὴ τὸ πιάνο παίξει
κι' ἄλλη βγάινει τὸ τραπέζι
κι' ἀρχινᾶνε τὸ χορὸ.

×

Κι' ὅσο στενοχωρημένη νᾶναι ἡ νοικοκυρὰ,
ἐξ ἀνάγκης συμμετέχει στοῦ σπητιοῦ της τῆ χαρὰ,
καὶ τοὺς ξένους της τρατάρει
γιὰ τὴν ἔξαφνον τιμὴν,
μ' ὅ,τι βρίσκεται στ' ἀρμὰρι
κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν.

×

Θαυρῶ πῶς ξάφνου καὶ σ' ἐμὲ θάρσῃ ἀγάλα—γάλας
αὐτὸς ὁ κόσμος ποῦ πηδᾷ
κι' ἔχω πεσμένο τοῦ Λουρδᾶ
πῶς πάντοτε στὸ κάρρο του νὰ ἔχη πορτογάλια
καὶ πάντοτε νὰ μοῦ χτυπᾷ τὴν πεινὴ πορτοῦλα,
κι' ἂν δόσω σουαρέ φορσὲ θὰ τ' ἀγοράσω οἷλα.
Ἄλλ' ὁ μανάβης ὁ Λουρδᾶς ἡ κάλιτα τοῦ διαόλου
τὸ γαλλικὸ μου τὸ φορσὲ
αὐτὸς τὸ ἔξηγησε βερσὲ,
καὶ δὲν ἔξαναφάνηκε στὸ σπῆτι μου καθόλου!

×

Δίγχο εἶχαν ἢ κωράδες μὲ τὰ φίνα φασαμέν.
Ἐλαχτάοις ἢ καρδιὰ τους γὰ λιγάκι τούο ντὲ μὲν,
κι' ἐπειδὴ ἔλπις καμμία δὲν ἐφαίνετο γι' αὐτὸ
ἐφηρόσανε δικαίως τοῦ φορσὲ τὸ χωρατὸ.

Καὶ τὸ μέτρον θεωρήσας
ἀξιόλογον ὁ Γοήσας,
πάνι πρῶτος ἐν τοῖς πρῶτοις
λιττανάτος συνωμοτίας.

ΕΣΤΑΝΤΑΝΕ

Χάρις. γλύκα. τρυφερότης,
ἐμορφιὰ ἐν πὲ πασσὲ
ἀλεγρία τ' ὄνειρό της,
ἢ τροφή της μπαλασὲ.
Σκέψις δὲν τῆς βασανίζει
τὸ κεφάλι σοβαρὰ,
εἶναι βάρκα π' ἀρμενίζει
μὲ τῆς μόδας τὰ φτερὰ
αἰωνίως ἀπλωμένα
εἰς καιροὺς ἐθνοϊκούς,
ὅσο ποῦ νὰ βροῖ λιμένα
ἀσφαλείας ἐπαρκούς.

"Α-ὄη"

ΕΙΣ ΜΙΑΝ

Τὰ ἔχεις ὅλα τέλεια ψυχὴ, μορφὴ καὶ σῶμα
ἀλλὰ καὶ τελειότερη θὰ ἦσουνε ἀκόμα,
ἂν ἦτο ἕνας ἀσσηρὸς ἀπὸ τῆ μόδα νόμος,
νὰ μὴ σηκώνεται πολὺ ὁ δεξιὸς σας ὤμος.

Ο Μπεμπὲς

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Γέρονς ἐγὼ καὶ ξέθωρο τοῦ χρόνου χαμομῆλι,
καὶ σὺ δροσάτο κι' εὖοσμο τριαντάφυλλο τ' Ἀπριλι
δὲν κάνει νὰ ταιριάζουμε.

Πῶς νὰ τοὺς συμβιβάζουμε
δὺὸ πόλους ἀντιθέτους;

Δὲν εὐχαριστήθηκαν οἱ γέροντες ποτὲ τοὺς
ποῦ μὲ τὰ ῥόδα κάποτε ἢ μοῖρα τοὺς ἐνώνει.
Ἐμένα θὰ μ' ἀρχίσουνε πολὺ ἄνωρις οἱ πόνοι
καὶ σὺ γιατί ν' ἀδημονῆς καὶ νὰ στενοχωρεῖσαι
πῶς νοσοκόμος εἶσαι;

Δὲν κάνει νὰ ταιριάζουμε!

Ὅπως κι' ἔν τὸ κολιάσουμε,

ἔσὸν σὰ ῥόδο θὰ ποθῆς νὰ σμίγῃς μ' ἄλλα ῥόδα
δὲν θ' ἀγοπᾶς τὸν γέροντα ποῦ θὰ τοῦ δίνῃς σόδα
γιὰ νὰ χωνεύῃ τὸν καῦμὸ—ποῦ χωνεμὸ δὲν ἔχει—
ζωῆς ποῦ εἰς τὸ βῆμα τῆς ὁ γέρονς δὲν ἀνέχει!

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
Φλάκ-Φλοῦκ

ΡΟΚΟΣ ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἀπεβίωσεν αἰφνηδῶς καθ' ὁδὸν ἐκ συγκοπῆς, ὁ ἀγαθότατος καὶ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητὸς συμπολίτης Ρόκος Κονιδάρης ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν. Ὁ θάνατος του συνεκίνησεν βαθέως ἅπασαν τὴν κοινῶνίαν μας ἐν ἣ ἔξετιμᾶτο ὡς οἰκογενειάρχης φιλόστοργος καὶ ὡς χαρακτήρ ἐκ τῶν σπανίως ἀναφαινομένων. Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τοὺς συγγενεῖς.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὸν κ. Π. Λουρετζᾶτον γυμνασιάρχην.

Ἀξιόπιστα καὶ σεβαστὰ πρόσωπα μὲ διεβεβαίωσαν, ὅτι ἐξακλουθεῖτε ἐκφραζόμενος περὶ ἐμοῦ, ὅπως ἠθελήσατε νὰ μὲ παραστήσετε διὰ τῆς καταθέσεώς σας, τὴν ὁποῖαν ἐν δέοντι θέλω δημοσιεύσει διὰ νὰ μὴ λαμβάνετε τὸν κόπον νὰ τὴν ἐπαναλαμβάνετε.

Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ περιορισθῆτε, εἰ δυνατόν, εἰς τὰς πρὸς τοὺς διδασκάλους ἐγκυκλίου σας ζητοῦντες τὰ ἐγχώρια παραμύθια (εἰς τὴν φιλολογικὴν ὀηλαδὴ δράσιν σας) ἐμὲ δὲ νὰ ἀφήσετε ἤσυχον νὰ ζήσω μὲ τὴν ἐργασίαν μου καὶ νὰ μὴ σὰς μέλλη πλέον περὶ τῆς ἐλαφρότητος μου, ἣ ὁποῖα βεβαίως οὐδὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ συναγωνισθῇ τὴν ὑμετέραν φιλολογικὴν βαρῦτητα ὅταν συντάσσετε ὑπομνήματα ζητοῦντα ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν μου διὰ τὸ γαύγισμα τοῦ σκύλου μου.

N. ΚΑΤΡΑΒΑΣ Καλλιτέχνης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μου θεωρῶ καὶ διὰ τοῦ τύπου νὰ ἐκφράσω τὰ θερμὰ εὐχαριστήρια καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου τῷ ἀξιοτίμῳ καὶ ἱκανοτάτῳ τῆς πόλεώς μας ὀφθαλμιάτρῳ κ. Νικολάφ Δ. Δελλαπόρτα ὁ ὁποῖος δι' ἐπιτυχεστάτης ἐγχειρήσεως καταρράκτου μοὶ ἐπανέδωκε τὸ φῶς μου ὥστε νὰ δύναμαι ν' ἀναγινώσκω καὶ γράφω ὡς πρὸ τῆς παθήσεώς μου.

Ἐπίσης ἀπείρους ἐκφράζω εὐχαριστίας εἰς τοὺς ἰατροὺς τῶν Φ. Καταστημάτων κ. κ. Ν. Γιανουλάτον καὶ Π. Φραγκόπουλον διὰ τὴν ἄκραν καθαριότητα τὴν ἐν τοῖς Κατασ. ἡμῶν καὶ τὰς περιποιήσεις ὧν ἔτυχον κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς διαμονὴν μου.

ΠΑΝΑΓΗΣ Γ. ΧΟΪΔΑΣ

— Πωλοῦνται 22 τόμοι τοῦ περιοδικοῦ « Νέα Πανόραμα » ἐξ' ὧν οἱ 12 εἶναι καθ' ὅλα πλήρεις, μὲ τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας των. Πληροφερταί παρὰ τῷ κ. Γ. Ἀβλίφω ζωγράφῳ

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τὴν 7ην ὁδεύοντος εἰς ἡλικίαν ἀκμαίαν ὁ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΕΤΑΛΑΣ ἀδελφὸς τοῦ ὑπολοχαγοῦ Ν. Πεταλά, καὶ τοῦ ἐργοδηγοῦ Σ. Πεταλά μετὰ ὑξείων καὶ ὀλιγοήμερον νόσον. Οἰκογενειάρχης χρηστός, φίλος εὐλικρινὴς μὲ καρδίαν ἄδολον καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα, καταλείπει ἀλησμόνητον μνήμην. Τοὺς βαρέως τρωθέντας οἰκείους ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα.

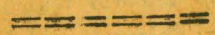
— Διατρίβει παρ' ἡμῖν ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Ἄγγελος Ἄννινος πρόξενος ἐν Ἐκίνῃ.

— Συγχαίρομεθα τὸν συμπαθεῖ φίλον κ. Διομήδην Σπινέλλην ἐπιτυχόντα εἰς τὰς ἐξετάσεις του διὰ τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγόρου.

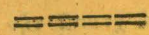
— Συνεστήθη εἰς Ἀσπρογέρακα τῶν Πρόνων Σύλλογος ἣ « Ἀδελφότης » σκοπὸς τοῦ ὁποῖου εἶναι ἡ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἡ μεταξὺ αὐτῶν συνεργασία πρὸς ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου Πρόνων. Τὸ καταστατικὸν του ἐνεκρίθη διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του εἰς αἰς εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν καὶ πρόεδον.

— Ἡ ἐφημερὶς « Ἀκρόπολις » πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ν. Νικολάτου.

• Ο Νεοσύλλεκτος.

Στοῦ Ματαράγκα βρέ παιδιὰ ποῦ μὲ μεγάλη φτήνη πολλοὶ πελάτες ῥάφτιον καὶ βγαίνουν φιγουρίνια ἐκτὸς ἀφ' τὰ φορέματα θὰ βοηθεῖ μ' εὐκολίαν καὶ συλλογὴν παρισυνῶν λαιμοδειτῶν τελείαν καὶ ὑποκάμισα λαμπρὰ καὶ κάλτσες καὶ μαντύλια εἰς σχήματα καὶ χρώματα καὶ εἰς μεγέθη χίλια.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζιτικὰ γραμματῖα καὶ εἰς χρυσὸν, ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκείας.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1 2	τοῖς 100	διὰ καταθέσεις	6	μηνῶν
2	»	»	»	1	ἔτους
2	1 2	»	»	2	ἐτῶν
3	»	»	»	4	ἐτῶν
4	»	»	»	5	ἐτῶν

Αἱ διμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται τῇ ἐκλογῇ τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνόνημοι

ΕΚΔΟΣΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΣ ΚΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ